Практична робота 9-10

Тема: Вибір пакету матеріалів для виготовлення швейних виробів

Мета: узагальнити теоретичні знання з дисципліни, набути вміння добирати пакет матеріалів для видів виробів, враховуючи основні вимоги до того чи іншого виду швейного виробу.

МТЗ:

- зразки сучасних видів текстильних та не текстильних матеріалів - тканини; трикотаж; натуральні, штучні шкіри; натуральне, штучне хутро; дубльовані матеріали; підкладки, прокладкові матеріали; прикладні матеріали; оздоблювальні матеріали; фурнітура, нитки.

Література

1. Інструкція з безпечних прийомів праці при виконанні практичної роботи.

2.Лазур К. Р. Швейне матеріалознавство: підручник. / К. Р. Лазур. – Львів : Світ, 2016. − 240 с.

3.Супрун Н. П. Матеріалознавство швейних виробів: волокна та нитки: підручник. / Н. П. Супрун. − Київ: Знання, 2017. − 183 с.

4. Супрун Н. П. Конфекціонування матеріалів для одягу: навчальний посібник. / Н. П. Супрун. – Київ, 2018 − 246 с.

Зміст роботи

1.Ознайомитись із асортиментом сучасних текстильних матеріалів.

2.Запропонувати технічні ескізи моделей швейних виробів (не менше 2-ох, додатки 3-4).

3.Підібрати пакет матеріалів, враховуючи вимоги до матеріалів для одягу певного виду (костюм, сукня, пальто, плащ, куртка).

4.Представити зразки підібраних матеріалів.

5.Виконати характеристику зразків текстильних матеріалів, результати досліджень описати у таблиці 9.

Методичні вказівки до виконання роботи

Одяг є багатошаровим і багатокомпонентним виробом, що складається з основних і допоміжних матеріалів. У пакет виробу зазвичай входять основний, підкладковий, прокладкові матеріали, фурнітура, оздоблювальні та з'єднувальні матеріали. Властивості кожного з комплектуючих матеріалів мають бути враховані й обґрунтовані багатьма вимогами.

Термін *«конфекціювання»* означає раціональний і науково обґрунтований підбір пакета комплектуючих матеріалів (основного, підкладкового, прикладного, утеплювального, швейних ниток, фурнітури та ін.) для виготовлення конкретного швейного виробу. Від правильного й обґрунтованого вибору матеріалів для пакета залежать якість і конкурентоспроможність одягу, стабільність його зовнішнього вигляду в процесі експлуатації і легкість догляду за ним. Як правило, одяг виконує дві споживчі функції: перша полягає в тому, що він має виконувати своє пряме призначення, яке називається утилітарним; друга — задовольняти деякі соціальні потреби, пов'язані з об'єднанням людей в різні соціальні групи, і ця функція є не менш значущою, ніж перша. *Процес конфекціювання містить такі етапи як:* встановлення класу і виду одягу, вибір конкретного виробу; встановлення вимог до обраного виробу; встановлення вимог до матеріалів, які комплектують виріб; підбір пакета матеріалів для конкретного виробу.

Матеріали для жіночих пальто повинні володіти теплозахисністю, стійким фарбуванням, зносостійкістю, щільністю, повітропроникністю. В якості матеріалів верху використовують вовняні, напіввовняні, бавовняні, формостійкі трикотажні, дубльовані матеріали, натуральні, штучні шкіри та замшу. В якості прокладок використовують дублерини, прокламіліни різних волокнистих складів. В якості підкладок застосовують шовкові, напівшовкові тканини щільністю 80 – 120 г/м ^{2}. В якості утеплювальної прокладки для зимових пальто використовують ватини, об'ємні синтетичні полотна, штучне хутро.

Матеріали для жіночих плащів повинні володіти зносостійкістю, гігієнічними властивостями, пройти водовідштовхувальну, антистатичну обробки. В якості матеріалів верху використовують тканини із напіввовняними, поліефірними, віскозними волокнами; із поліамідними або капроновими волокнами з плівковим покриттям. Для створення форми виробу при виготовленні плащів використовують флізелін, проклямілін, трикотажні дублерини. В якості підкладок використовують віскозні, віскозно – ацетатні тканини щільністю до 100 г/м ^{2}.

Асортимент *курток* різноманітний – утеплені, літні, вітровки, поза сезонні із знімними утеплювальними прокладками, двобічні, стьобані. В якості оздоблення виробів, крім дрібних деталей, використовують різні види швейної фурнітури – кнопки, пряжки, застібки на тасьму - блискавка; комбінують матеріали різних видів та забарвлення. Куртки бувають одношаровими та багатошаровими. Основні варіанти пакета матеріалів наступні: основний матеріал, утеплювальна прокладка, підкладка; основний матеріал, утеплювальна прокладка із штучного хутра, або вовняної тканини; основний матеріал; підкладка. В якості матеріалів верху використовують тканини: із капрону з плівковим покриттям або оздобленням «лаке»; змішана плащова із водовідштовхувальною обробкою; пальтові із водовідштовхувальною обробкою та інші. Для одношарових курток використовують легкі підкладки, в тому числі трикотажні; для багатошарових – щільніші матеріали. З метою зміцнення деталей виробів використовують неткані клеєні прокладки типу флізеліну, тонкі трикотажні дублерини. В якості утеплювальної прокладки використовують ватини, об’ємні синтетичні полотна, штучне хутро.

В асортимент *матеріалів для суконь* входять тканини, трикотаж, неткані полотна із натуральних, хімічних, змішаних волокон. Вибір тканин здійснюють за ознаками – поверхнева щільність, міцність, пружність, зносостійкість, зсідання від прання, опір до розсувальності ниток, обсипальності, повітропроникність, гігроскопічність, стійкість

фарбування, естетичність. За колористичним оформленням матеріали повинні відповідати модним тенденціям.
Бавовняні платтяні тканини. Володіють рядом позитивних якостей – достатньою міцністю, зносостійкістю, належною гігроскопічністю (швидко намочуються і швидко сохнуть), нормально переносять прання та ВТО. Бавовняні платтяні тканини поділяють на тканини для літніх, демісезонних, зимових виробів. Тканини для літніх суконь мають невелику щільність 60 – 130 г/м^2 , до них відносять батист, рогожку, маркізет, сатин. Тканини для демісезонних суконь мають щільність - 100 – 220 г/м ^{2}, до них відносять креп, гарус,епонж та інші. Тканини для зимових суконь мають велику щільність 140 – 360 г/м ^{2} , до них відносять тканини з однобічним (бумазея) та двобічним ворсом (байка, фланель), ворсові тканини типу вельвет – корд, вельвет – рубчик, оксамит.
Вовняні платтяні тканини. Виробляють вовняними та напіввовняними. Вовняні тканини мають добру теплозахисність, пружність, м’якість, драпірувальність; недоліками є недостатня стійкість до витирання, значне зсідання. Поверхнева щільність - 100 – 270 г/м ^{2}. Напіввовняні тканини виготовляють змішаними з додаванням хімічних волокон – віскоза, капрон, лавсан, нітрон (при додаванні синтетичних волокон в тканинах зменшується зсідання, збільшується міцність, зносостійкість, однак зменшуються здатність до драпірування, гігроскопічність, тканини швидше забруднюються; капрон, покращуючи механічні властивості тканин, збільшує їх жорсткість, тому його вводять із віскозою, нітроном; лавсан менше впливає на товщину тканини, тому його вводять у суміш волокон до 60 %; нітрон посилює теплозахисність тканини, вовна стає ще м’якшою, приємною на дотик, але менш стійкою до зминання, зношування, зсідання). Поверхнева щільність 150 – 320 г/м^2.
Шовкові платтяні тканини. Виробляють із натуральних та хімічних ниток. Тканини відрізняються легкістю, пружністю, малим ступенем зминання, гігієнічністю. Із натурального шовку виробляють крепдешин, креп – жоржет, креп – шифон, муслін, оксамит). Поверхнева щільність

таких тканин становить 25 – 190 г/м^2. Також виробляють тканини із натурального шовку в суміші із ацетатними, віскозними, лавсановими волокнами. Вони щільніші від попередніх.

Тканини із штучних ниток виробляють із віскозних, ацетатних волокон. Тканини масивніші, жорсткіші, із чіткіше вираженим переплетенням. Для них характерна зминальність, зсідання, висока обсипальність ниток по зрізах, висока гігієнічність. Віскозні тканини зминаються більше від ацетатних; ацетатним волокнам властиві низька термостійкість, зносостійкість, здатність електризуватись, помірна зминальність, висока обсипальність, розсування ниток у тканині.

Тканини із синтетичних ниток зносостійкі, не зсідаються, пружні, не зминаються. Бувають матові та блискучі. Виробляють із капронових, лавсанових ниток. Тканини легко осипаються по зрізах, про ВТО необхідна невисока температура - до 150 С. Поверхнева щільність тканин сягає 35 – 220 г/м^2.

Лляні тканини мають високі сорбційні якості та теплопровідність, високу міцність, гладку поверхню (повільно забруднюються, легко peруться), значну зминальність та обсипальність. Платтяні тканини виробляють чисто лляними, напівлляними з додаванням бавовни, віскози, синтетичних волокон (додавання лавсану знижує зсідання та зминання тканин). Тканини цієї групи піддають малозминальній та малозсідальній обробкам. Поверхнева щільність тканин 190 – 250 г/м^2, з лавсаном - 230 – 280 г/м^2.

Трикотажні полотна. Для них характерні невисока здатність зминатись, рухомість будови матеріалу, висока гігієнічність трикотажу, які підвищують експлуатаційні властивості суконь. Матеріал виготовляють із віскозних, триацетатних, капронових, лавсанових ниток, із напіввовняної пряжі, використовують різні види трикотажних переплетень. Асортимент трикотажів представлений досить широко: від розріджених напівпрозорих – до масивних та щільних.

Таблиця 9

Характеристика пакету матеріалів для виготовлення швейного виробу ________________________(вид виробу)

№ з/п	Ескіз моделі швейного виробу, клас, підклас, група, підгрупа вид, тип виробу	Перелік вимог до швейного виробу	Вимоги до пакету матеріалів	Характерис-тика складових пакету матеріалів	Зразки матеріалів, що входять в пакет матеріалів
1.	2.	3.	4.	5.	6.

Контрольні запитання

1.Конфекціонування – це…

2.Які вимоги висувають до матеріалів для виготовлення демісезонного пальта?

3. Які вимоги висувають до матеріалів для виготовлення повсякденної літньої сукні?

4. Які вимоги висувають до матеріалів для виготовлення курток?

5. Які матеріали входять у «пакет матеріалів» для виготовлення виробу?

Додаток 3

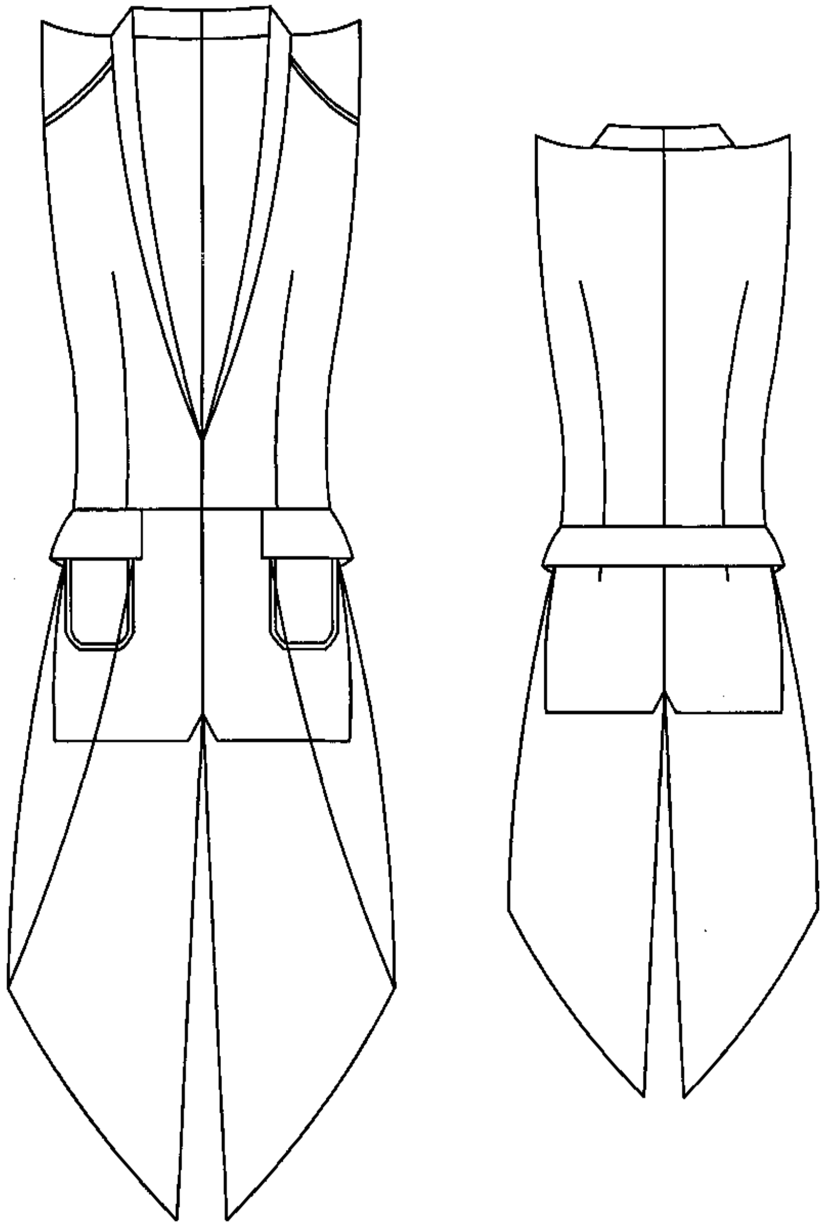

Рис. 1 Технічний ескіз жіночого комбінезона

Додаток 4

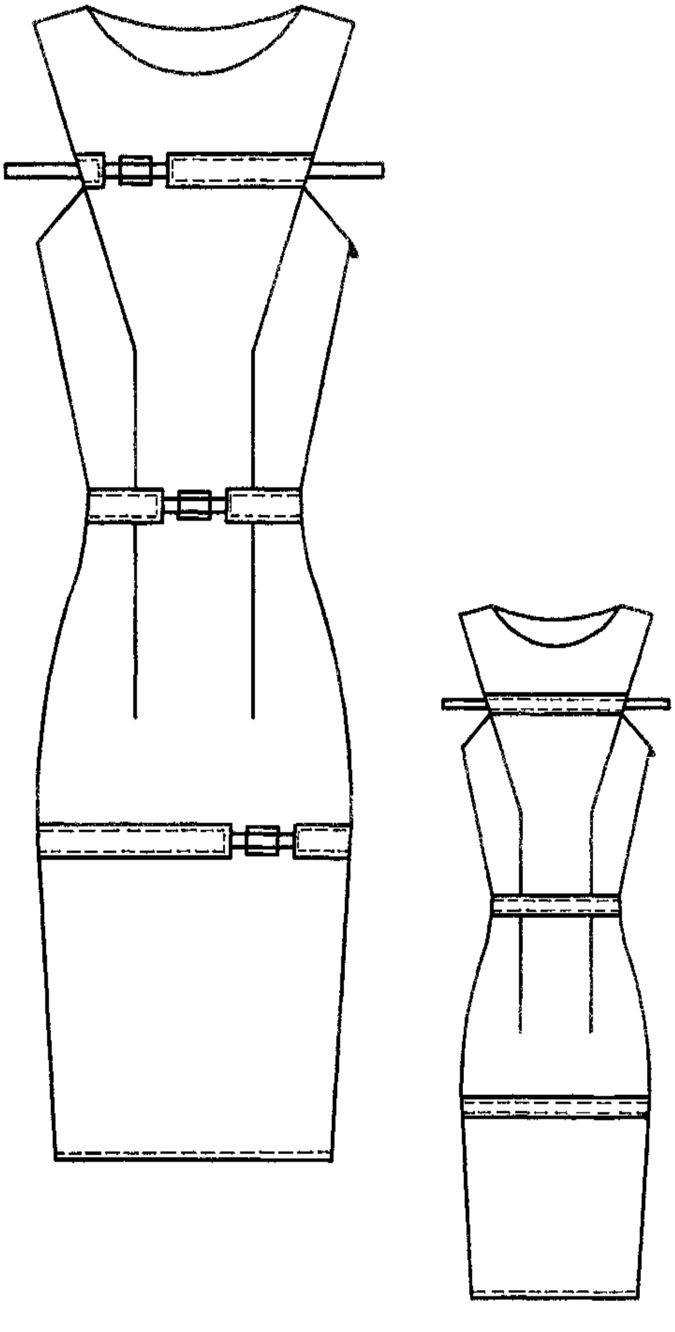

Рис. 2 Технічний ескіз жіночої сукні в спортивному стилі